

prima instanță: S.Papuha

dosarul nr. 3rh-58/17

instanța de apel: V.Pruteanu, N.Craiu, Iu.Cimpoi

instanța de recurs: A.Cobăneanu, T.Chișca-Doneva, V.Clevadî

Î N C H E I E R E

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

judecător

judecători

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadî

examinând cererea de revizuire depusă de către Racu Andrei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Racu Andrei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii, recunoașterea susținerii examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015, prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Racu Andrei,

c o n s t a t ă :

La 16 decembrie 2010, Racu Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii, recunoașterea susținerii examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, în baza hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.17 din 11 octombrie 2010, publicată pe site-ul www.avocat.md, a fost admis la susținerea etapei întâi a examenului de licențiere în profesia de avocat, pe care l-a susținut cu cel mai înalt calificativ, fiind corecte toate patru sute de răspunsuri.

Menționează că, la 28 octombrie 2010, în baza hotărârii nr.18 a fost admis la etapa a doua (proba scrisă), care s-a stabilit pentru 11 noiembrie 2010 ora 08-00. La

ora anunțată s-a prezentat la locul susținerii examenului. Examenul a început și s-a petrecut cu încălcarea de către membrii comisiei a procedurii, deoarece biletele cu întrebări au fost prezentate deschis contrar prevederilor Regulamentului privind modul de susținere a examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat, care stabilesc expres că, președintele Comisiei, în prezența membrilor comisiei prezintă candidaților subiectele cu plicuri sigilate, unul din care conține subiecte teoretice și celălalt spețe practice. Tragerea la sorți se efectuează de către secretarul comisiei.

La fel s-a procedat și cu subiectele practice, au fost împărțite arbitrar, unele persoane au beneficiat de subiecte mai simple, iar alții mai complicate. În timpul examenului au fost persoane care au fraudat examenul și față de care nu au fost aplicate sancțiunile respective. Membrii comisiei au segmentat timpul rezervat și pentru subiectele teoretice au stabilit două ore, iar pentru cele practice o oră, cu toate că nu dispun de acest drept, astfel, după ce a finisat subiectele teoretice într-o oră și cincisprezece minute, a fost nevoit să aștepte 45 minute, dar la subiectul practic nu a avut timp suficient.

La 15 noiembrie 2010, după ora mesei a accesat pagina web www.avocat.md. și a luat cunoștință cu hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.19, unde la pct.I sub nr.79 era indicat numele lui ca persoană admisă la a treia etapă a examenului. A doua zi în jurul orei 12-00 a fost telefonat de un reprezentant al pârâtului, care l-a anunțat că a fost exclus din lista persoanelor care au promovat proba scrisă, fără careva explicații. Imediat a accesat din nou pagina web și deja era înscris în lista persoanelor neadmise la etapa a treia a examenului.

Ulterior, la 17 noiembrie 2010 a depus în adresa pârâtului contestația nr. 1/0509 și cererea nr. 1/0510, prin care a solicitat examinarea contestației în prezența sa. Examinarea contestației a avut loc la 23 noiembrie 2010 și împreună cu alte două persoane, care la fel au depus contestație, au fost invitați de către membrii comisiei în număr de șase persoane, fără cvorumul necesar, pentru examinarea acesteia. În timpul ședinței a primit de la secretarul comisiei extrasul din hotărârea nr.19 din 15 noiembrie 2010, în care era indicată lista membrilor și punctajul acordat de fiecare. Prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.21 contestația i-a fost respinsă.

Astfel, din extrasul eliberat la 23 noiembrie 2010 sub nr.1/0171 a constatat că, șapte membri ai comisiei din unsprezece i-au acordat calificative de cel puțin 48 puncte necesare pentru confirmarea corespunderii cerințelor minime de calificare, ce constituie mai mult de jumătate din numărul membrilor care au apreciat răspunsurile, însă în baza pct. 38 al Regulamentului, Comisia a raportat media aritmetică a punctelor acordate de fiecare membru la numărul membrilor, fapt ce

contravine art. 42 alin. (5) al Legii cu privire la avocatură, deoarece se submină criteriul de adoptare a hotărârilor cu votul majorității simple a membrilor săi.

Consideră că, cu încălcarea art. 6 și 13 CEDO prin neadmiterea în profesia de avocat, fără argumentarea motivelor, i-a fost încălcat dreptul la muncă și la libera alegere a profesiei. Profesia de avocat este o profesie liberală, ce presupune activitatea avocatului în domeniul justiției fără supravegherea din partea autorităților publice, modul privat de organizare, inclusiv biroul, clientela și onorariile sale asupra cărora se pretinde un drept patrimonial, civil, care este apărat de art. 1 a Primului protocol adițional la CEDO.

De asemenea a menționat că, în urma acțiunilor pîrîtului i-a fost cauzat prejudiciu moral exprimat prin suferințe psihice, stres și stări de depresie, fiind nevoit să apeleze la consultația medicului, care i-a prescris tratamentul necesar și a suportat cheltuieli pentru procurarea medicamentelor.

Cere, reclamantul, prin cererea de chemare în judecată și cererile de majorare a pretențiilor din 06 mai 2014 și 04 august 2014, anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 19 din 15 noiembrie 2010 în partea neadmiterii candidaturii sale pentru a treia etapă a examenului de calificare; anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.21 din 23 noiembrie 2010 cu privire la respingerea contestației; anularea hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.22 din 26 noiembrie 2010 în partea neincluserii candidaturii în lista candidaților admiși în profesia de avocat; recunoașterea că a susținut examenul de calificare pentru admiterea în profesia de avocat, cu punerea în sarcina Ministerului Justiției de a executa hotărârea; încasarea de la Uniunea Avocaților din Republica Moldova prejudiciul material 76.08 lei și prejudiciul moral 10 000 lei (f.d.1-4, 200-201, 221-222 Vol. II).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 mai 2011 s-a admis în parte cererea de chemare în judecată depusă de Racu Andrei (f.d.91-94, Vol.I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2012, s-a admis recursul declarat de către Racu Andrei, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 mai 2011, reținând pricina spre rejudecare după competență la Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ (f.d.127-131, Vol. I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012 s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Racu Andrei (f.d. 153-156, Vol.I).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 14 august 2013 s-a respins recursul declarat de către Racu Andrei și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012 (f.d. 168-171, Vol.I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2013, s-a transmis Judecătoriei Centru mun. Chișinău pentru examinare în fond conform competenței

jurisdicționale și teritoriale cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Racu Andrei împotriva Comisiei de Licențiere a Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind contestarea hotărârilor, admiterea în profesia de avocat, încasarea prejudiciului material în mărime de 76,08 lei și prejudiciului moral în valoare de 10 000 lei (f.d. 173-174, Vol.I).

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, s-a dispus strămutarea examinării în fond a cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Racu Andrei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii, recunoașterea susținerii examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat, la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (f.d. 185, Vol.I).

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 septembrie 2014, cererea de chemare în judecată a fost admisă în parte. S-a anulat hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 19 din 15 noiembrie 2010 în partea neadmiterii lui Racu Andrei la etapa a treia a examenului de calificare a profesiei de avocat și s-a recunoscut susținerea de către Racu Andrei a examenului de calificare a profesiei de avocat. S-a dispus că hotărârea servește drept temei de eliberare lui Racu Andrei a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat de către Ministerul Justiției al RM. S-a anulat hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.21 din 23 noiembrie 2010 cu privire la respingerea contestației depuse de Racu Andrei. S-a încasat de la Uniunea Avocaților din RM în beneficiul lui Racu Andrei prejudiciul moral 1 000 lei, în rest, pretențiile au fost respinse (f.d.24, 28-30, Vol.II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015 s-a admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 septembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de către Racu Andrei (f.d. 98-103, Vol. II).

Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 23 decembrie 2015 a considerat drept inadmisibil recursul declarat de Racu Andrei (f.d. 131-136, Vol.II).

Uniunea Avocaților din Republica Moldova la 12 ianuarie 2016 a depus cerere privind emiterea unei încheieri suplimentare, prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 000 lei, suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze (f.d. 138-139, Vol. II).

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2016 s-a respins cererea Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare. (f.d. 152-156, vol.II)

La 21 decembrie 2016, Racu Andrei, a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015, solicitând admiterea

cererii, casarea încheierii și reținerea cauzei la Curtea Supremă de Justiție, în vederea rejudecării recursului declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015.

Racu Andrei și-a întemeiat cererea de revizuire, pe prevederile art. 448 alin. (4), 449 lit. b) CPC, invocând spețe similare, și anume, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Sorochin Iurii împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției cu privire la anularea parțială a hotărârii, recunoașterea susținerii cu succes a examenului și obligarea de a elibera licența de avocat, precum și cauza Albu Ion.

În acest sens revizuentul a menționat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2013 s-a respins recursul declarat de Sorochin Iurii și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, prin care s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Sorochin Iurii.

La 10 iunie 2016, Agentul Governamental - Gurin Marin, a depus cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. g) CPC, solicitând admiterea acesteia și recunoașterea expresă a violării drepturilor reclamantului garantate de articolul 6§1 din Convenție și a articolului 1 din Protocolul 1 la Convenție și, după caz, acordarea satisfacției echitabile pentru violarea constatată. În cererea de revizuire Agentul guvernamental a invocat că, la 15 decembrie 2015 Guvernul și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei Sorochin aflată pe rolul Curții Europene, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurilor civile ale reclamantului prin intermediul revizuirii și remedierii pretinselor violări a Convenției.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2016, a fost admisă cererea de revizuire a Agentului Governamental, fiind casată decizia Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2013, cu reținerea în Curtea Supremă de Justiție a pricinii civile pentru rejudecarea recursului declarat de Sorochin Iurii împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, în alt complet de judecată, iar rejudecând cauza, Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 21 septembrie 2016 a admis cererea de recurs declarată de Sorochin Iurii, a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2012, hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2012, decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2011 și a menținut în vigoare hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 martie 2011. A recunoscut violarea drepturilor lui Sorochin Iurii garantate de Articolul 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a Articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție și a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Sorochin Iurii cu titlu de satisfacție echitabilă pentru violarea constatată suma de 20 000 lei.

Așadar, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 martie 2011 acțiunea a fost admisă. S-a anulat parțial hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr. 19 din 15 noiembrie 2010 în partea neadmiterii candidatului Sorochin Iurii în etapa a treia a examenului în profesia de avocat și s-a dispus admiterea lui Sorochin Iurii în profesia de avocat, ca candidat care a susținut examenul de calificare a profesiei de avocat. Executarea hotărârii a fost pusă în sarcina Ministerului de Justiție, servind temei de eliberare lui Sorochin Iurii a licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Relevă revizuentul că, hotărârea menționată servește drept practică pentru astfel de categorii de litigii, încât și în privința sa, instanța de recurs urmează să-și revadă soluția, or, în caz că, ar fi o altă soluție, ar fi discriminat și tratat inechitabil în raport cu Sorochin Iurii și Albu Ion.

Revizuentul, Racu Andrei, consideră că, circumstanțele stabilite de Curtea Supremă de Justiție pe cauza lui Sorochin Iurii sunt esențiale și pentru prezenta speță, având în vedere că aceste circumstanțe nu au putut fi cunoscute revizuentului în timpul judecării anterioare a pricinii.

În conformitate cu art.452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art.451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

Datorită faptului că revizuirea este o cale de atac a hotărârilor irevocabile, poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii. Acestea sânt prevăzute la art. 449 CPC și în cazul în care se cunoșteau ar fi influențat asupra soluției date de instanța de recurs.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC.

În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

În conformitate cu art.449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În cererea de revizuire, Racu Andrei face referire la prevederile art. 449 lit. b) CPC și anume că, pe caz similar, Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 21 septembrie 2016, a admis cererea de recurs declarată de Sorochin Iurii, a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013, decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2012, hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2012, decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2011 și a menținut în vigoare hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 04 martie 2011. A recunoscut violarea drepturilor lui Sorochin Iurii garantate de Articolul 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a Articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenție și a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Sorochin Iurii cu titlu de satisfacție echitabilă pentru violarea constatată suma de 20 000 lei, i-au devenit cunoscute noi circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu i-au putut fi cunoscute anterior.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, în cazul temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, invocat de revizuent, este important ca revizuentul să nu fi știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe, dar care existau la momentul examinării și soluționării pricinii civile, care să fie descoperite după ce hotărârea judecătorească devine irevocabilă și dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării pricinii.

În acest context, Colegiul reiterează că, în cazul descoperirii unor noi circumstanțe esențiale care nu au fost cunoscute și nici nu puteau fi cunoscute anterior revizuentului, acestea trebuie probate în mod obligatoriu și să corespundă unor condiții, și anume, mijloacele de probă trebuie să fi fost existat în momentul judecării procesului terminat prin hotărârea revizuită, iar revizuentul să fi fost împiedicat să prezinte aceste probe din împrejurări ce nu depind de voința acestuia și

să fi întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii. Or, nu poate fi admisă anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile numai pe baza afirmării descoperirii unor noi circumstanțe.

În atare circumstanțe, Colegiul consideră că nu sunt îndeplinite aceste condiții pentru cazurile prevăzute la art. 449 lit. b) CPC și nu poate servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire argumentele invocate de către revizuent, deoarece în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată a lui Sorochin Iurii, instanța de recurs a reținut că, prin nerespectarea procedurii corespunzătoare și admiterea recursului tardiv, de către Curtea de Apel Chișinău a fost încălcat dreptul la un proces echitabil al reclamantului Sorochin Iurii prevăzut de art. 6 § 1 din Convenție, care a obținut o hotărâre definitivă, iar sub acest aspect și s-a considerat necesar de a admite cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental, în care a indicat că, Guvernul și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei Sorochin aflată pe rolul Curții Europene, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurilor civile ale reclamantului prin intermediul revizuirii și remedierii pretinselor violări a Convenției și a aplica în direct jurisprudența CEDO.

În acest sens, Colegiul nu poate stabili existența temeiurilor de revizuire prevăzute de lege, pentru că argumentele invocate de revizuent se referă la circumstanțe de fapt, dar instanțele de judecată au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele prezentate de părți, care au importanță pentru soluționarea pricinii. Or, scopul acestei cereri de revizuire este mai curând să obțină o nouă examinare a pricinii decât o procedură de revizuire în sensul art.449-453 CPC.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, iar argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire a încheierii din 23 decembrie 2015, deoarece nu întrunesc aceste condiții.

Mai mult decât atât, revizuirea este o cale de retractare și nu de reformare, în cadrul căreia nu poate fi verificată legalitatea și temeinicia hotărârii contestate.

La acest segment, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare (cauza Popov-2 contra Moldovei din 06.12.2005, cererea nr.19960/04, § 45).

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru

Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 03.03.2009).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. 269-270 și art. 453 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Racu Andrei împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Racu Andrei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova, intervenient accesoriu Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la anularea hotărârii, recunoașterea susținerii examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi